

Ваша дитина підліток?

Нелегке це завдання - бути батьком підлітка! Перехідний вік, коли жити чужим розумом вже не хочеться, а своїм ще не виходить, - це час випробувань як для дитини, яка дорослішає, так і для його батьків. Випробування на міцність родинних почуттів і сімейних відносин.

Це також час формування характеру підлітка, коли відбувається заміщення одних авторитетів іншими, коли прищеплюються і закріплюються моральні установки, ставлення до самого себе і оточуючих. Як уберегти підростаючу дитину від небезпечних захоплень і розвинути у неї позитивні якості характеру? Як впоратися з підвищеною емоційністю? Які етапи фізичного і психічного зростання проходить ваша дитина? Як знаходити з ним спільну мову? У підлітковому віці відбувається повна перебудова організму: і фізична, і психологічна. З одного боку, «беруть своє» гормони, з іншого - повністю змінюється світосприйняття дитини, яка дорослішає, виникає нагальна необхідність знайти своє «Я», вивести і позначити його серед «Я» чужих. Очевидно, що це не легко. Ще вчора за підлітка все вирішували батьки, а сьогодні треба сформувати свою думку на ті чи інші життєві події, довести і відстояти свої принципи. Тобто дитинство вже закінчилося, а формування зрілої особистості тільки починається, і доводиться йти по тонкій грані між тим і іншим, не маючи можливості знову стати малюком і не знаходячи в собі сили відразу ж стати дорослим. Як допомогти своїй дитині дорослішати?

ПОРАДИ БАТЬКАМ

Психологи сформулювали ряд рекомендацій, які дозволять не тільки зберегти колишні довірливі відносини з підлітком, але і стати йому кращим другом, подолавши недовіру і навіть ворожість.

Зробіть акценти:

- НАКАЗОВИЙ – ДРУЖНІЙ.

Прагнучий до самостійності підліток навряд чи стане беззастережно слідувати вашим вказівкам. Змініть тон з наказного на дружній. Не роздавайте наказів - замість цього спробуйте давати аргументовані поради. Багато батьків допускають одну і ту ж помилку: вони наполягають на своєму, стверджуючи, що у них більше досвіду, а тому їм видніше. Досвіду у батьків, що й казати, багато. Але не варто користуватися ним, як зброєю. У виховному процесі протиставлення сил і позицій, конфронтація і тиск не принесуть нічого хорошого.

- ЗРОЗУМІТИ І ПРИЙНЯТИ

Звичайно, найголовніше у взаєминах з дитиною - це взаєморозуміння. Встановити його легше з хлопцями молодшого підліткового віку. Однак діти середнього і старшого підліткового віку також підуть з вами на контакт, якщо ви проявите ініціативу і наполегливість. Ну а для взаєморозуміння необхідно проводити разом вільний час, багато розмовляти, обговорювати проблеми та успіхи, ділитися почуттями. Ваші син чи дочка не збираються впускати вас у свій внутрішній світ? Почніть із себе: впустіть їх у свій. Розкажіть про те, що відбувається у вас на роботі, поділіться думкою з приводу своїх друзів, колег, знайомих, запросіть дитину розділити ваші інтереси. Скільки часу в тиждень ви проводите зі своїми дітьми? За даними соціологічних опитувань, більшість батьків в середньому присвячують дітям не більше 1,5 години на тиждень! І як сюди втиснути розмови по душам, читання книг та інші спільні справи? Звичайно, це не вина, а біда більшості батьків, які змушені проводити на роботі весь день, щоб поповнити бюджет сім'ї. Але діти не повинні бути надані самим собі.

- ГЕТЬ МАСКИ.

Дуже важливо бути щирим у прояві інтересу до внутрішнього світу і до справ підлітка. Діти гостро реагують на фальш. Батьки можуть назавжди втратити довіру підлітка, якщо будуть тільки прикидатися зацікавленими його справами, а на практиці постараються використати його відвертість в своїх цілях (наприклад, щоб якось відреагувати на неприємну ситуацію, щось заборонити і т.д.). Навчіться приймати і навіть любити світ, в якому живе ваш підліток, поставте себе на його місце, і ви зможете домогтися його довіри. Варто сказати, що підлітки часто змінюють і свої інтереси, і свої погляди. Під це доведеться «підлаштовуватися», культивуючи в собі гнучку позицію і поважаючи будь-які прояви особистості підростаючої людини.

- ВИЗНАТИ ПОМИЛКИ

Якщо ви вже наробили помилок у вихованні підлітка, то не бійтеся їх визнати. Спочатку перед самим собою, а потім і перед дитиною. Авторитет ви від цього не втратите - навпаки, він зросте: адже проговорити свої помилки здатні тільки сильні люди. Поясніть, чому ви робили так, а не інакше, приведіть аргументовані доводи. Розкажіть про те, яка ваша нинішня позиція щодо сина чи дочки. Запитайте, чи згоден він із нею. Чому так або чому ні? Уважно вислухайте відповідь. Не виключено, що і дитина зізнається вам у тому, що не завжди була права (можна акуратно підвести його до цієї думки), і справа закінчиться взаємним прощенням і примиренням.

- КОМПРОМІС

Іноді взаємні образи не так легко подолати. Але якщо підліток демонстративно не шукає порозуміння з батьками, не варто думати, що він в ньому не потребує. Діти важко переживають самотність під час перехідного віку. Зробіть перший крок. Піти на компроміс дорослій людині набагато легше, ніж дитині.

*І нагородою вам буде нагородою взаєморозуміння і злагода
в ваших родинях*